

Agrupació de Parròquies d'OLOT

Sant Esteve, Sant Cristòfor les Fonts,
Sant Pere Màrtir, Sant Roc, Batet, Riudaura,
Santa Pau, La Cot i El Sallent

SUPLEMENT PARROQUIAL

11 d'abril del 2021

Nº 936

VIVIM DE LA CONFIANÇA EN LA FE PASQUAL

Estem en ple temps de Pasqua. Ens plana el cansament per la perllongada pandèmia. Més d'un any i, a més a més, amb signes que hi pot haver una nova onada. Aquests dies s'ha omplert de visitants la nostra Garrotxa, i totes les comarques del país. Les carreteres han tornat a presentar força cues de cotxes que de temps ha no veiem... Si la pandèmia ens ha reclòs perimetralment, ara se sent més la necessitat de sortir, de recuperar escapades, de visitar les nostres contrades. No obstant, la Covid-19 continua campant arreu. No respecta cap població com a vedat: els CAPs, els hospitals i les UCIs continuen atenent-ne els afectats. I no podem pas pensar que tot està guanyat perquè una part de la població ja és vacunada.

Aquest diumenge és el segon de Pasqua o octava de Pasqua o "Pasqüetes". també conegut com el diumenge de la "Divina Misericòrdia": un nom que li va posar el papa Joan Pau II per la gran estima que tenia a aquesta devoció, acabada reblada per la coincidència de morir el vespre del dissabte 2 d'abril de 2005, vigília d'aquesta festa. L'oració de la col·lecta de la Missa ens uneix per pregar a "*Oh Déu sempre misericordiós augmenteu-nos els dons de la vostra gràcia*". Ho celebrem en la joia pasqual: Déu ens estima en Jesucrist, en Ell confiem, i captenim que hem de ser misericordiosos, compassius, generosos. Aviat, dit, i - sempre- molt de camí per fer...

A més, la Litúrgia de la Paraula ens hi acompanya, perquè revivim l'escena en què Jesús ressuscitat s'apareix a la comunitat reunida vuit dies més tard (Jn 20,19-31). Se'ls fa present -tot i estar tancades les seves portes-, es posa al mig. S'alegren de veure el Senyor, de retrobar-lo. Ell els dóna la pau, l'Esperit, el perdó, i els convida, per tant, a donar pau, a escampar l'Esperit i a repartir perdó, i n'han d'esdevenir testimonis. Però Tomàs no hi era present físicament.

Això és tan significatiu que ens en queda l'expressió popular: "*Jo com Sant Tomàs, si no ho veig, no m'ho crec*" (val, el que comprovo). Tomàs no creu en el testimoni de la comunitat reunida que li diu que ha vist el Senyor. Vol ser ell mateix que el vegi amb els seus propis ulls i el toqui amb les seves pròpies mans. Tomàs vol veure per creure.

No entén que és just a l'inrevés, cal creure per veure. I en efecte, quan creiem, i ho fem en el si d'una comunitat, és quan veiem de debò. Es clar els dubtes no estan pas renyits amb la fe. Si de cas la fe ens fa veure un sentit lluminós de la vida, molt més enllà de la quotidianitat. Malgrat les febleses, pròpiament humanes, ens hem de refiar del testimoni de l'Església, de les comunitats cristianes, dels cristians...

La vivència cristians ens permet descobrir-nos en una fe, forta perquè recolza en Crist, i feble, perquè és barrejada amb les nostres contradiccions humanes. Tant de bo que puguem experimentar "*de qui ens hem fiat*" (2 Tm 1,12)

"¿Per què m'has vist has cregut?"

Feliços els qui creuran sense haver vist"

(Jn 20,19-31)

PREGÀRIA

"Feliços els qui creuran sense haver vist!" (Jn 20,29)

No t'he vist mai, Jesús, amb els meus ulls, però t'has fet present en la meua vida i m'has donat el do de la fe per mitjà del qual t'he pogut reconèixer.

No he conegut el timbre de la teva veu, però el to de les teves paraules deixa en mi un gust inconfusible de pau i llum, de ganes de donar-me tal com tu t'has donat i et dones.

No he tocat les teves ferides amb el dit, però m'he sentit curat tantes vegades per la teva mirada i la teva paraula que sé que les teves cicatrius tenen molt a veure amb mi.

Per això ja no m'espanto -o procuro no espantar-me quan sento que m'envies com el Pare t'ha enviat.

Sé que creure en tu i seguir-te és el camí que porta a la vida

► PASQUA EN TEMPS DE PANDÈMIA

A diferència del que em passa altres vegades, avui m'he assegut davant l'ordinador sense saber sobre què parlaria. Bé, és clar, sabia que havia de parlar sobre la Pasqua, però no sabia què dir. He estat una estona fent-me preguntes de l'estil: *es pot celebrar la Pasqua en plena pandèmia? Es pot viure l'alegria de la Pasqua amb mascaretes i a distància?*

De sobte m'he adonat que estava molt desencaminat en plantejar-me aquestes qüestions. En altres paraules, he comprès que, en el fons, les preguntes que m'estava formulant no són cristianes. Reflecteixen una visió de l'esperança que és més a prop de la ciència que de la fe. L'alegria sobre la que jo estava pensant (una alegria ben lícita i desitjable) té més a veure amb l'arribada de les vacunes que amb la celebració de la Pasqua de Resurrecció.

Per què ho dic? El que jo celebrot com a cristià a la Pasqua no és que Jesús ens estalvia el dolor, sinó que ens ajuda a convertir-lo en alegria. No celebrot que Jesús vingui a estalviar-nos el patiment i la mort, sinó que els converteix en font d'una nova vida.

No es tracta, doncs, que calgui estar sense mascaretes i ben vacunats per poder celebrar l'alegria de la Pasqua cristiana. Ben al contrari, amb mascaretes i sense vacunes celebrem que el virus i la mort no tenen la darrera paraula a la nostra vida, que Déu és més fort que tot això.

Com han fet sempre els pagesos, els cristians som capaços de veure el fruit en la llavor acabada de plantar, de veure la papallona en l'eruga que s'està transformant. Déu ha volgut que la Pasqua d'aquest any sigui per mi, amb mascaretes i amb distàncies, una oportunitat per celebrar que el que dona sentit i plenitud a la meua vida és més fort que allò que la pot amenaçar. *J. Ferrés*

► PASQUA, SEMPRE, AMB ULLS NOUS

Si hi ha hagut mai un temps per pregar, aquest és ara.

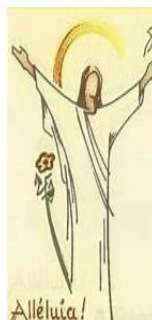
Dóna'ns ulls nous per aprendre a mirar-te, descobrir-te i trobar-te allí on en aparença, com en el teu sepulcre, sols hi ha buidor...

Dóna'ns la mirada nova que ens ha de permetre de veure allò que l'altre té de bo, allò que l'altre té d'evangeli..., allò que l'altre té de resurrecció!

Dóna'ns d'aprendre a mirar el món com tu, Senyor, el vas mirar i encara avui el continues esguardant.

Aquella mirada que, juntament amb la de l'Esperit i del Pare, continua avui confiant en el gènere humà i en les seves possibilitats.

L'esguard que, lluny de donar-nos per inútils, opta per l'Esperança d'una nova Humanitat en el Crist que en la Pasqua celebrem VIU i RESSUSCITAT!

CATEQUESI PARROQUIAL

Les circumstàncies que estem vivint ens han fet canviar moltes coses. També en les activitats parroquials. En aquesta situació de pandèmia, la catequesi l'han estat fent els pares

a casa amb els seus fills. Per facilitar-ho els Catequistes s'han mantingut en contacte amb els pares, facilitant els materials dels temes a treballar. Sempre s'ha d'abonar el clima familiar favorable a la catequesi, amb la descoberta i el coneixement de Jesús i de les propostes de l'Evangeli, amb la iniciació a la pregària (el pàrenostre, l'avemària i d'altres pregàries espontànies).

La pandèmia ens continua obligant a ser prudents a l'hora de les trobades, les reunions, la catequesi presencial i les celebracions, motiu pel qual els actes són amb un aforament limitat. Les mateixes Misses, els bateigs, els casaments i els funerals es fan amb les degudes mesures. I per això, tampoc s'ha convidat a la Missa familiar que com en altres cursos veníem fent.

Ara, els catequistes es posen en contacte amb les famílies, fent-los avinent la represa de la catequesi, per uns ja presencial (segon curs) o familiar (primer curs). En aquesta última etapa s'accentuarà la preparació de les Primeres Comunions, bo i tenint la previsió que es faran durant el mes de juny.

► SANT ESTEVE: MEGAFONIA A LA CAPELLA

Fa un mes informàvem de la renovació de la megafonia de l'església, que, per les dimensions de la nau, l'acústica és complexa. Després, s'ha suggerit la conveniència d'instal·lar una megafonia senzilla a la Capella del Santíssim, per seguir i participar millor a la Missa diària. Ara podem apuntar que ja s'ha fet la instal·lació, i podem donar fe que funciona bé, podent-se seguir també la celebració des de la nau gran quan, per raons d'aforament limitat a la capella, també hi ha fidels a la nau principal. Se'n sufragarà el cost amb el fons parroquial disponible, i és bo que ho puguem tenir present en les col·lectes habituals o a les caixetes. Moltes gràcies.

► ESGLÉSIA DEL SAGRAT COR (CAPUTXINS)

Aquest diumenge, 11 d'abril, a les 10 h, i als Caputxins, MISSA dels grecocatòlics de ritu bizantí.

► HAN MORT I HEM PREGAT PER

Carme Marc Masegú, als 93 anys
Jordi Prat Llongarriu, als 75 anys
Mercè Franch Busquets, als 96 anys
Josefina Brugué Juárez, als 86 anys
Mª Carmen Gómez Silven, als 84 anys
Maria Oliu Masoliver, als 90 anys
Albert Capella Sala, als 80 anys
Dolors Bastián Serrallonga, als 54 anys
Maria Bosch Bosch, als 92 anys

*Doneu-los, Senyor,
el repòs etern!*